

Fúria poètica i solastàlgica

**TINTA
FRESCA****FRANCESC BOMBÍ-VILASECA**
Barcelona

Fa anys que la poesia opta pels recitals per trencar l'espai íntim de la pàgina, i fa un temps que la Fundació Romea opta per una fórmula relativament similar: un cop al mes fan pujar un escriptor a l'escenari a fer un monòleg relacionat amb la seva última obra, i dilluns va ser el torn d'**Ada Castells**, que durant una hora va explicar d'on surt i on va la seva *Solastàlgia* (L'Altra Editorial). La paraula en qüestió se la va inventar l'activista i filòsof australià Glenn Albrecht per designar la tristesa causada per la destrucció del nostre entorn i, de retruc, de tot el planeta. Hi ha antics companys de l'*Avui*, com els també escriptors **Eva Piquer** i **Lluís Lloret**, i **Montse Frisach**, així com la periodista de l'agència Efe **Irene Dalmases** –“Ada, alcaldessa!”, li crida fent broma–, l'escriptora –i companya al grup Malalleta– **Silvia Cantos**, **Helena Pol** del PEN Català, la gestora cultural **Elisenda Figueras** trobant idees, la cuinera **Ada Parellada**, **Oriol Serrano** de la distribuïdora Les Punxes o l'editora del llibre, **Eugènia Broggi**, a més esclar de **Fèlix Riera**, director de la fundació.

Castells parla de la pandèmia, sí, del planeta com “una immensa sala d'espera, i de la fragilitat dels humans, que compara amb l'últim dinosaure: “Un tros de carn, sol en la immensitat del nores, topant en una i altra soca, avançant d'esma pel camí de l'aigua”, i es posa en la seva pell per

ALEX GARCIA

Ada Castells dilluns al teatre Romea

escriure un llibre en què una Barcelona inundada obliga la protagonista a instal·lar-se a l'Empordà. I ens encomana la solastàlgia amb clicades d'ull poètiques a **Enric Casasses** –“sense mistos, / sense petroli / i sense saber distingir la cicuta del julivert”– i a **Xavier Sabater**.

Dimecres, al Palau Moja, es fa l'acte institucional de l'any Rector de Vallfogona, amb pompa i discursos –de la consellera de Cultura, **Natalia Garriga**; de l'alcalde de Vallfogona de Riucorb, **Francesc Xavier Llobet**; i del comissari, **Josep Pedrals**–, i el grup Remei de Ca la Fresca en música uns poemes i **Gerard Bidegain** fa un monòleg en què Perrot Rocaguinarda exigeix a punta de pistola un sonet al Rector per aconseguir un indult. En un

breu documental, els experts **Oriol Vergés** i **Albert Rossich** –que eren a l'acte– i **Josep Vallverdú** –és el seu centenari, i fa anys que el reivindica– ofereixen algunes claus de la importància del principal poeta del nostre barroc. Pedrals insisteix que cal vallfognitzar la mentalitat dels catalans, i s'empesca una teoria segons la qual Francesc Vicenç Garcia i Anselm Turmeda són els pares de l'escepticisme català. Entre els assistents, hi ha els escriptors **Joaquim Carrió**; **Joan-Lluís Lluís** –Club Editor acaba de reeditar la seva primera novel·la, *Els ulls de sorra*–; **Izaskun Arretxe**, de la ILC; **Joan de Sola**, del Lull; l'editor de Barcino, **Oriol Magrinyà** –la setmana que ve arriba a les llibreries el primer volum de l'obra

Ada Castells al Romea, el Rector de Vallfogona al Palau Moja, Orlando Guillén al l'Original i Rimbaud al Tinta Roja

del Rector, que ha fet Rossich–; **Enric Querol** –fa poc n'ha publicat la biografia–, o **Modest Corbella**.

També hi ha **Albert Roig**, que recupera la seva *Cecília de Florejats* (Tushita), amb qui anem a l'Original, on la poesia ha tornat després de la incertesa. Ara bé, de moment, els recitals passaran als dijous fins acabar la temporada.

Hi recita el poeta mexicà **Or-**

lando Guillén, que fa tants anys que viu a Barcelona que entre els seus poemes al·lucinat i al·lucinants hi inclou com si res frases en català (i en nàhuatl). El poeta és també l'autor de l'antologia monumental *Doce poetas catalanes del siglo XX*, tants anys i encara inèdita. Presentat per **Amata Castro**, Guillén fa arribar magnètic poemes dels seus llibres *Pucupucu* i *Lámina Eliçabet* (LeProsa i Roure Edicions) a un públic entre els quals hi ha **Enric Casasses** i **Andreu Subirats** –als quals ha traduït–, **Martí Sales**, **Marc Caellas**, **Marc i Guim Valls**, **Nura Nieto**, **Eduard Sanahuja**, **Héctor Mellinas** o **Ferran Garcia**, a més de les coordinadores, **Raquel Santanera**, **Maria Sevilla** i **Laia Carbonell**.

I la poesia continua, perquè dijous, al Tinta Roja hi feia parada el Festival Nudo que organitza **Carmen Berasategui**. Amb motiu del 150è aniversari de la publicació d'*Una temporada a l'infern* d'Arthur Rimbaud, **Mathias Enard** –caldrà dir sempre que el citem que va guanyar el premi Goncourt, viu a Barcelona i parla també català?– i **Eduard Escoffet** en van fer una lectura, en francès i català –en la traducció clàssica de Josep Palau i Fabre que acaba de reeditar Proa, tot i que Flâneur n'ha tret una fa poc de nova, de David Cuscó– amb acompanyament de **Jon Botas** a la guitarra. Un clàssic de l'actualitat. “Revelaré tots els misteris”, diu el poeta.

Aquest mateix dissabte hi participen també, en un vermut al matí i *jarana* al vespre, **Alex Susanna**, **Andrea Fergón**, **Carlos Zanón**, **Gonzalo Escarpa** i **Pia Sommer**, i demà el tanquen **David Castillo** i **Laura Villena**. Però els versos ni s'aturen.●